

УДК 343.102

Лисенко В. В. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету державної фіскальної служби України, м. Ірпінь;

Лисенко О. В. – кандидат юридичних наук, керівник комунікативного напрямку громадської організації «Юридична сотня», м. Київ

Розшук осіб за дорученням слідчого, прокурора

Важливим напрямом розшукової роботи є визначення переліку та змісту заходів, спрямування яких є безпосереднє встановлення місцеперебування осіб, яких оголошено в розшук органами досудового розслідування, прокурором чи судом. **Метою** статті є розгляд теоретичних питань щодо організації розшукової роботи, переліку та змісту заходів для встановлення місцеперебування осіб, оголошених у розшук, аналіз чинного законодавства, практики діяльності правоохоронних органів щодо змісту особливого напрямку діяльності оперативних і слідчих підрозділів правоохоронних органів. З'ясовано, що Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність» надає широкі можливості оперативним підрозділам щодо здійснення розшуку таких осіб. Дієвим є комплекс оперативно-розшукових заходів, спрямованих на встановлення конкретного місцеперебування осіб, яких розшукують, установлення зв'язків спілкування їх та осіб, які можуть їх переховувати. Зміст таких заходів визначають наявною в слідства інформацією, технічними можливостями оперативних підрозділів й особливостями наявного конфіденційного співробітництва. Констатовано, що інформаційно-пошукові системи правоохоронних органів, спеціально створені для використання в оперативно-розшуковій діяльності для здійснення заходів з пошуку ознак злочинів, протиправних діянь окремих осіб і груп, організації припинення правопорушень та в інтересах кримінального судочинства, є важливим засобом організації розшукової роботи.

Ключові слова: розшук; особа; органи досудового розслідування; суд; оперативно-розшукове забезпечення; оперативно-розшукові заходи; джерела інформації; негласні слідчі (розшукові) дії.

Постановка проблеми. Розшукова робота є самостійним складним напрямом діяльності окремих правоохоронних органів (слідчих, оперативних підрозділів), яка потребує відповідної організації та здійснення низки різних за спрямуванням заходів. Дані офіційної статистики засвідчують низький рівень організації розшукової роботи. Значна кількість осіб перебуває в розшуку протягом тривалого часу. До цього призводять як об'єктивні (відкритість кордонів), так і суб'єктивні фактори (низький професійний рівень правоохоронців). Неможливість установити місцеперебування осіб, оголошених у розшук, унеможлиблює проведення досудового розслідування та судового розгляду, притягнення винних до кримінальної відповідальності.

Діяльність щодо встановлення місцеперебування осіб, оголошених у розшук, є багатогранною і може бути схарактеризована з позицій: нормативно-правового забезпечення цього процесу; видів розшукової роботи; особливостей спільної діяльності окремих підрозділів, які беруть участь чи можуть бути задіяні в процесі розшуку; інформаційно-пошукового й інформаційно-аналітичного забезпечення; суб'єктів, які здійснюють розшук осіб; змісту розшукової роботи в контексті слідчої та оперативної роботи тощо. Важливим напрямом розшукової роботи є визначення переліку та змісту заходів, спрямування яких є безпосереднє встановлення місцеперебування осіб, що оголошені в розшук органами досудового розслідування, прокурором чи судом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Попри те, що аспекти розшукової роботи відображено в різних дослідженнях науковців, як Н. В. Гуменна, А. В. Дунаєва, О. В. Захарченко, Є. О. Наливайко [1–4], проте цей напрям у діяльності правоохоронних органів залишається недостатньо вивченим [5].

Нерозв'язаною є низка проблем, які ускладнюють роботу правоохоронних органів щодо безпосереднього здійснення розшуку таких осіб, використання можливостей оперативно-розшукової діяльності, конкретних оперативно-розшукових заходів для встановлення місцеперебування осіб, які переховуються від органів досудового розслідування та суду за дорученням слідчого, прокурора (на виконання ухвали суду) на підставі положень п. 1 ст. 6 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» із веденням оперативно-розшукових справ.

Розшукова робота потребує використання сучасних засобів для розшуку осіб та необхідності застосування комплексу заходів інформаційно-аналітичного спрямування на підставі даних, що містяться в різноманітних технічних засобах, соціальних мережах, інформаційних обліках тощо.

Метою статті є розгляд теоретичних питань щодо організації розшукової роботи, переліку та змісту заходів для встановлення місцеперебування осіб, оголошених у розшук, аналіз чинного законодавства, практики діяльності правоохоронних органів щодо змісту особливого напрямку діяльності оперативних і слідчих підрозділів правоохоронних органів.

Виклад основного матеріалу. Розшукову роботу здійснюють відповідно до норм чинного кримінального процесуального законодавства, Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність», низки відомчих нормативно-правових актів (відповідних наказів, інструкцій тощо), що визначають особливості

діяльності слідчих та оперативних підрозділів, їхньої спільної роботи, обміну інформацією для встановлення місцеперебування осіб, оголошених у розшук і які переховуються від органів досудового розслідування, суду, від відбування кримінального покарання, безвісти зниклих.

Здебільшого в практичній діяльності розшукову роботу здійснюють:

1) оперативні підрозділи Національної поліції України (п. 7 ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію») – розшукують осіб, які переховуються від органів досудового розслідування, слідчого судді, суду, ухиляються від виконання кримінального покарання, зникли безвісти, інших осіб у випадках, визначених законом;

2) оперативні підрозділи Служби безпеки України (п. 3 ст. 24 Закону України «Про Службу безпеки України») – розшукують осіб, які переховуються у зв'язку з учиненням кримінальних правопорушень, розслідування яких віднесено законодавством до компетенції Служби безпеки України;

3) оперативні підрозділи податкової міліції Державної фіскальної служби України (п. 350.1.3 ст. 350 Податкового кодексу України) – здійснюють розшук осіб, які переховуються від слідства та суду за кримінальні й інші правопорушення у сфері оподаткування та бюджетній сфері.

Ефективність розшукової роботи залежить від комплексу проведених заходів для встановлення місцеперебування осіб, оголошених у розшук. Закон України «Про оперативну розшукову діяльність» надає достатньо широкі можливості оперативним підрозділам щодо здійснення розшуку таких осіб. Оперативні підрозділи отримують інформацію про осіб, які переховуються, з різноманітних джерел, уживаючи різноманітних заходів. Дієвим є комплекс оперативно-розшукових заходів, спрямованих на встановлення конкретного місцеперебування осіб, яких розшукують, установлення зв'язків спілкування їх та осіб, які можуть їх переховувати. Зміст таких заходів визначають наявною в слідства інформацією, технічними можливостями оперативних підрозділів й особливостями наявного конфіденційного співробітництва.

Після отримання відповідного доручення від органів досудового розслідування чи прокурора про здійснення розшуку осіб, які переховуються, усі заходи оперативні підрозділи планують і проводять самостійно. Для виконання завдань розшуку вживають комплекс заходів, передбачених чинним законодавством, з метою отримання додаткової інформації щодо

осіб, які вчинили злочин, їх зв'язки, знайомства та можливі місця їх перебування та переховування. Такий комплекс оперативно-розшукових заходів, за наявності відповідних підстав, установлених чинним законодавством, проводять у межах ведення оперативно-розшукової справи. Ведення оперативно-розшукових справ є гарантією законності під час здійснення оперативно-розшукових заходів, оскільки в такій справі знаходяться всі розпорядчі документи про заведення, припинення, поновлення, закриття оперативно-розшукової справи та документи, що засвідчують перебіг, зміст і результати проведених оперативно-розшукових заходів.

Однією з важливих засад оперативно-розшукової діяльності є принцип конспірації, оскільки без дотримання конспірації проведення оперативно-розшукових заходів є неефективним. У всіх випадках здійснення оперативно-розшукових заходів, спрямованих на встановлення місцеперебування осіб, які переховуються від органів досудового розслідування чи суду, ухиляються від відбування кримінального покарання чи є безвісти зниклими, має бути забезпечено конспірацію заходів, які вживають. Слушною є думка О. О. Сухачова, згідно з якою «...відсутність належного наукового забезпечення організації конспірації діяльності оперативних підрозділів призводить до серйозних проблем у їхній роботі: провалу окремих оперативно-розшукових заходів і негласних слідчих (розшукових) дій, недосягнення результатів тривалих оперативних розробок, невиконання завдань кримінального провадження, а також до поранень чи навіть загибелі оперативних працівників» [6, с. 277].

Важливим засобом у розшуковій роботі є опитування осіб, що можуть володіти інформацією про осіб, яких розшукують: подружжя, батьки, родичі, друзі, знайомі, колеги та ін. Оперативним підрозділам у процесі розшуку осіб, що переховуються від органів досудового розслідування та суду, відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 8 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність», надано право опитувати будь-яких осіб за їхньою згодою та використовувати їхню добровільну допомогу. Такий захід сприяє оперативним підрозділам в отриманні необхідної інформації, яка в сукупності з іншими відомостями може бути корисною в аналітичному, пошуковому процесі та безпосередньо в організації розшуку осіб, що переховуються.

На перший погляд, такий захід, як опитування осіб, що можуть володіти інформацією про осіб, яких розшукують, на практиці спричиняє низку проблем, оскільки встановленню підлягає інформація не стосовно здійснення злочинної

діяльності, а щодо розшукуваної особи. Отриманню підлягає різноманітна інформація, яка надасть можливість установити місцеперебування розшукуваної особи. Залежно від категорії осіб, які підлягають опитуванню, такий захід може бути проведено гласно або негласно (зашифровано). Гласне опитування проводять щодо певної категорії осіб і з розкриттям мети опитування та зацікавленості правоохоронних органів у встановленні місцеперебування розшукуваних осіб. Із цього приводу С. А. Купенко зазначає, що «близько 75 % оперативно значущої інформації, яка в подальшому має значення для кримінального провадження, отримано саме шляхом проведення гласного розвідувального опитування» [7, с. 219].

Негласне опитування має певну специфіку, є більш ефективним засобом отримання оперативної інформації, оскільки не розкриваються справжні наміри правоохоронних органів щодо розшуку осіб, які переховуються. Особливості його проведення регламентовані відомчими нормативно-правовими актами, оскільки визначають форми та методи оперативно-розшукової діяльності. Ми поділяємо думку О. О. Сухачова стосовно того, що «...заходи конспірації в межах певного етапу діяльності оперативних підрозділів здебільшого спрямовані на створення в об'єкта розробки та його оточення враження про відсутність будь-яких дій оперативних працівників, що становлять загрозу для них, тобто є дезінформаційними та містять елемент творчості» [6, с. 278].

Ефективним засобом розшуку є також допити осіб, що можуть володіти інформацією про осіб, яких розшукують, та інші слідчі (розшукові) дії. Відповідно до положень КПК України (п. 5 ч. 2 ст. 36 КПК України), прокурор і слідчий (п. 3 ч. 2 ст. 40 КПК України) уповноважені доручати проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій відповідним оперативним підрозділам. Право проводити обшук з метою встановлення місцеперебування розшукуваних осіб надає ст. 234 КПК України.

Дієвим засобом у здійсненні розшуку осіб, які переховуються, є проведення відповідних негласних слідчих (розшукових) дій (у разі вчинення тяжкого чи особливо тяжкого злочину). Із цією метою можуть бути проведені такі негласні слідчі (розшукові) дії: 1) накладення арешту на кореспонденцію (ст. 261 КПК України); 2) огляд і виїмка кореспонденції (ст. 262 КПК України); 3) зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж (ст. 263 КПК України); 4) зняття інформації з електронних інформаційних систем (ст. 264 КПК України); 5) спостереження за особою в публічно доступних місцях (ст. 269 КПК України); 6) аудіо-,

відеоконтроль місця (ст. 270 КПК України). Строк дії ухвали слідчого судді про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії, яку здійснюють з метою встановлення місцеперебування особи, що переховується від органів досудового розслідування й оголошена в розшук, залишається чинним до фактичного встановлення місцеперебування такої особи (ст. 249 КПК України).

Використання оперативними підрозділами в розшуковій роботі можливостей гласних і негласних штатних та позаштатних працівників, конфіденційне співробітництво є важливим напрямом оперативно-розшукової діяльності. Такі повноваження оперативним підрозділам правоохоронних органів надано відповідно до положень ст. 275 КПК України (п. 13 ч. 1 ст. 8 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність»). Інститут конфіденційного співробітництва є ефективним засобом протидії злочинності, зокрема в організації діяльності правоохоронних органів з розшуку осіб, що переховуються від органів досудового розслідування та суду. На думку В. Д. Пчолкіна, «сутність цього методу оперативно-розшукової діяльності полягає в конспіративному одержанні (вивіданні) відомостей, що становлять оперативний інтерес, під час безпосереднього спілкування конфідентів та оперативних працівників з розроблюваними особами, у зв'язку з необхідністю виявити факти підготовки до вчинення злочину, а також розшукати злочинців, які переховуються» [8, с. 268]. Особливості здійснення конфіденційного співробітництва та використання його правоохоронними органами в протидії злочинності, а також для розшуку осіб, що переховуються, розглянуто в спеціальних наукових дослідженнях [9].

Ефективним засобом розшукової роботи є використання контент-аналізу відкритих джерел інформації, які не потребують спеціальних судових дозволів, і мають відкритий доступ. Для організації проведення заходів з розшуку осіб, які переховуються, важливе значення має отримання інформації про розшукувану особу з глобальної мережі Інтернет, зокрема, різноманітних соціальних мереж. До таких джерел інформації про розшукувану особу, її зв'язки та контакти належать сторінки в соціальних мережах (Facebook; Twitter, Instagram тощо), ознайомлення з якими не потребує виконання спеціальних заходів щодо подолання входу з використанням паролів, отримання дозволів слідчого судді тощо. За допомогою зазначених джерел отримують значний масив інформації щодо осіб, яких розшукують, і нерідко встановлюють їх конкретне місцеперебування.

Інформаційно-пошукові системи правоохоронних органів, спеціально створені для використання в оперативно-розшуковій діяльності для здійснення заходів з пошуку ознак злочинів, протиправних діянь окремих осіб і груп, організації припинення правопорушень та в інтересах кримінального судочинства, є важливим засобом організації розшукової роботи. Відповідно до п. 18 ч. 1 ст. 8 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність», оперативним підрозділам надано право створювати та застосовувати інформаційні системи. У сучасних умовах розвитку комп'ютерних технологій створюються умови для швидкого накопичення й отримання необхідної для оперативної роботи інформації. Такі масиви інформації оперативні й інші підрозділи правоохоронних органів формують в інформаційні обліки, банки даних, інформаційно-пошукові системи, аналітично-пошукові системи тощо. Стосовно діяльності зі встановлення місцеперебування осіб, які переховуються, такі інформаційно-пошукові системи надають можливість отримати інформацію стосовно конкретної особи, її зв'язків, зокрема злочинних. Важливою в цьому напрямі є наявна інформація про минулі судимості розшукуваної особи, місця відбування покарання, наявність іншої оперативної інформації, яка дає змогу встановити її місцеперебування.

Серед наявних інформаційних баз правоохоронних органів важливе місце посідають спеціальні інформаційні пошукові системи, створені для обліку осіб, які переховуються від органів досудового розслідування, слідчого судді, суду, ухиляються від відбування кримінального покарання, безвісти зниклих та здійснення їх безпосереднього розшуку. Наявність таких автоматизованих інформаційно-пошукових систем надає можливість правоохоронним органам вести облік осіб, яких оголошено в розшук, накопичувати інформацію про таких осіб, а також оперативно отримувати необхідну інформацію про розшукуваних осіб. Можливість віддаленого доступу до таких інформаційних ресурсів надає можливість необмеженому колу співробітників правоохоронних органів перевіряти затриманих осіб на предмет перебування в державному, міждержавному чи міжнародному розшуку. Так, у вересні 2015 року в м. Києві патрульні поліцейські затримали громадянина К. за керування автомобілем у стані сп'яніння. Під час встановлення особи правопорушника та подальшої перевірки документів, а також використання інформаційних ресурсів Національної поліції України було встановлено, що громадянин К. із 2007 року перебуває в міжнародному розшуку за вчинення дорожньо-

транспортної пригоди зі смертельними наслідками (загибель двох осіб) [10]. У лютому 2016 року в аеропорту Бориспіль під час оформлення пасажирів рейсу «Тбілісі-Київ» прикордонники окремого контрольно-пропускного пункту «Київ» затримали громадянина Ізраїлю, який з 1995 року перебував у міжнародному розшуку, його розшукував Інтерпол [11].

Слід констатувати неузгодженість у діяльності окремих правоохоронних органів, зокрема органів Національної поліції України, податкової міліції, Служби безпеки України, які ведуть самостійні інформаційні обліки щодо таких осіб, яких розшукує конкретне відомство. Усунути такі розбіжності можна завдяки Єдиній інтегрованій інформаційно-пошуковій системі правоохоронних органів, про створення якої було зазначено в рішеннях Президента й Уряду України ще 2006 року [12; 13]. Таку інформаційну базу було створено лише в МВС України, вона об'єднала всі інформаційні ресурси цього відомства, що дає змогу оперативно отримувати наявну інформацію. Інші відомства гальмують цей процес, посилаючись на збереження таємниці та неможливість створення інформаційного ресурсу, який надав би можливість зберігати такі дані й уможливити витік інформації, зокрема оперативно-розшукового характеру.

Правоохоронні органи України здійснюють облік різноманітної інформації (даних про факти, події), яка згодом може бути використана в правоохоронній діяльності, а саме для встановлення місцеперебування осіб, яких оголошено в розшук. Підлягає акумулюванню й аналізу така інформація: адреса реєстрації особи; реєстрація автотранспортних засобів; реєстрація дозвільної системи: мисливська вогнепальна нарізна та гладкоствольна зброя; пристрої вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії [14]; відомості про осіб, які притягнені до відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, тощо.

Практика правоохоронних органів засвідчує широке використання інформації та даних, що містяться в інформаційно-пошукових системах. Сучасні інформаційні технології надають можливість у наскрізному режимі (наприклад, за запитом на прізвище, ім'я та по батькові) отримати всю наявну в інформаційних базах інформацію про конкретну особу. Це значно полегшує здійснення аналітичної роботи з організації розшуку осіб, які переховуються від органів досудового розслідування, суду, ухиляються від відбуття кримінального покарання, безвісти зниклих.

Висновки. Проаналізовані вище джерела дають змогу оперативним працівникам отримати необхідну для розшуку інформацію та використати її в аналітичному процесі, для організації проведення слідчих (розшукових), негласних слідчих (розшукових) дій, проведення тактичних операцій із затримання осіб, яких розшукують. Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність» (п. 5 ч. 1 ст. 8) надає право оперативним працівникам здійснювати операції із захоплення злочинців.

Оперативно-розшукове забезпечення розшуку осіб, які переховуються від органів досудового розслідування, виявляється також у проведенні низки заходів як гласного, так і негласного характеру й використанні інших джерел інформації, які потребують додаткового наукового дослідження. У розшуковій роботі оперативні підрозділи відграють важливу роль, вони мають необхідний досвід і на професійному рівні виконують цю діяльність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гуменна Н. В. Теоретичні та практичні проблеми розшукової діяльності слідчого : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / Н. В. Гуменна. – Львів, 2015. – 240 с.
2. Дунаєва А. В. Діяльність слідчого щодо розшуку підозрюваного : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / А. В. Дунаєва. – Київ, 2013. – 285 с.
3. Захарченко О. В. Діяльність слідчого з розшуку та встановлення місцезнаходження обвинуваченого : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / О. В. Захарченко. – Харків, 2012. – 203 с.
4. Наливайко Є. О. Процесуальна діяльність слідчого по розшуку підозрюваного, місцезнаходження якого невідоме : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. – Київ, 2014. – 200 с.
5. Мазурок О. А. Криміналістичне забезпечення діяльності Національної поліції під час розшуку безвісти відсутніх осіб : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. – Київ : НАВС, 2018. – 19 с.
6. Сухачов О. О. Теоретичні засади організації конспірації діяльності оперативних підрозділів / О. О. Сухачов // Сучасні проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави : матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф. – Харків : ХНУВС, 2015. – С. 277–279.
7. Купенко С. А. Окремі аспекти тактики використання підрозділами карного розшуку гласного розвідувального опитування / С. А. Купенко // Сучасні проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави : матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф. – Харків : ХНУВС, 2015. – С. 218–220.
8. Пчолкін В. Д. Роль агентурного методу у розкритті злочинів / В. Д. Пчолкін // Сучасні проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави : матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф. – Харків : ХНУВС, 2015. – С. 268–271.
9. Максимов В. І. Використання конфіденційного співробітництва у кримінальному провадженні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / В. І. Максимов. – Київ, 2014. – 199 с.
10. Справа Калиновського: від аварії до затримання [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.bbc.com/ukrainian/politics/2015/09/150930_kalynovsky_story_sx. – Назва з екрана.

11. У «Борисполі» затримали шахрая, який понад 15 років був у розшуку Інтерполу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://wz.lviv.ua/news/159326-u-boryspoli-zatrymaly-shakhraia-iakyi-ponad-15-rokiv-buv-u-rozshuku-interpolu>. – Назва з екрана.

12. Про Єдину комп'ютерну інформаційну систему правоохоронних органів з питань боротьби зі злочинністю [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 31 січ. 2006 р. № 80/2006. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80/2006>. – Назва з екрана.

13. Про затвердження державної програми інформаційно-телекомунікаційного забезпечення правоохоронних органів, діяльність яких пов'язана з боротьбою із злочинністю [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України від 8 квіт. 2009 р. № 321. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/go/321-2009-p>. – Назва з екрана.

14. Інструкція про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної і холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та зазначених патронів, а також боєприпасів до зброї та вибухових матеріалів [Електронний ресурс] : наказ МВС України від 21 серп. 1998 р. № 622. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0637-98>. – Назва з екрана.

REFERENCES

1. Humenna, N.V. (2015). Teoretychni ta praktychni problemy rozshukovoi diialnosti slidchohgo [Theoretical and practical problems of investigative activity]. *Candidate's thesis*. Lviv [in Ukrainian].

2. Dunaieva, A.V. (2013). Diialnist slidchohgo shchodo rozshuku pidozriuvanohgo [Activities of the investigator in relation to the search of the suspect]. *Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].

3. Zakharchenko, O.V. (2012). Diialnist slidchohgo z rozshuku ta vstanovlennia obvynuvachenohgo [Investigator's activity on the prosecution and location of the accused]. *Candidate's thesis*. Kharkiv [in Ukrainian].

4. Nalyvayko, Ye.O. (2014). Protsesualna diialnist slidchohgo po rozshuku pidozriuvanohgo, nevidomohgo [The procedural activity of the investigator in search of a suspect whose location is unknown]. *Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].

5. Mazurok, O.A. (2018). Kryminalistychne zabezpechennia diialnosti Natsionalnoi politsii pid chas rozshuku bezdiialnosti osib [Forensic provision of the activities of the National Police during the search for missing persons]. *Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].

6. Sukhachov, O.O. (2015). Teoretychni zasady orhanizatsii konspiratsii diialnosti operativnykh pidrozdiliv [Theoretical principles of organization of the conspiracy of activity of operational units]. *Suchasni problemy pravovohgo, ekonomichnoho ta sotsialnoho rozvytku derzhavy, Modern problems of legal, economic and social development of the state: Materials of the IV International Scientific and Practical Conference (277-279)*. Kharkiv: KHNUVS [in Ukrainian].

7. Kuppenko, S.A. (2015). Okremi aspekty taktyky vykorystannia pidrozdiliv karnohgo rozshuku hglasnoho rozviduvalnoho opytuvannia [Some aspects of the tactics of using the units of the criminal investigation of the public prospecting inquiry]. *Suchasni problemy pravovohgo, ekonomichnoho ta sotsialnoho rozvytku derzhavy, Modern problems of legal, economic and social development of the state: Materials of*

the IV International Scientific and Practical Conference. (218-220). Kharkiv: KHNUVS [in Ukrainian].

8. Pcholkin, V.D. (2015). Rol ahgenturnohgo metodu v rozkrytti zlochyniv [The role of the agent method in the disclosure of crimes]. *Suchasni problemy pravovohgo, ekonomichnogo ta sotsialnogo rozvytku derzhavy, Modern problems of legal, economic and social development of the state: Materials of the IV International Scientific and Practical Conference.* (268-271). Kharkiv: KHNUVS [in Ukrainian].

9. Maksymov, V.I. (2014). Vykorystannia konfidentsiinohgo spivrobotnytstva u kryminalnomu provadzhenni [Using Confidential Cooperation in Criminal Proceedings]. *Candidate's thesis.* Kyiv: VMUROL "Ukraine" [in Ukrainian].

10. Sprava Kalynovskohgo: vid avarii do zatrymattia. VVS Ukraina [The case of Kalinovsky: from accident to detention. Air Force Ukrainers]. (n.d.). www.bbc.com/ukrainian. Retrieved from http://www.bbc.com/ukrainian/politics/2015/09/150930_kalynovskyy_story_sx [in Ukrainian].

11. U "Boryspoli" zatrymani shakhray, yaki cherez 15 rokiv buly rozlucheni Interpoli [In Boryspol detained a scammer who had been in search of Interpol for more than 15 years. (n.d.). wz.lviv.ua/news. Retrieved from <http://wz.lviv.ua/news/159326-u-boryspoli-zatrymaly-shakhraia-iaki-ponad-15-rokiv-buv-urozoshuk-interpolu> [in Ukrainian].

12. Ukaz Prezidenta Ukrainy "Pro Yedynu kompiuternu informatsiu systemu pravookhoronnykh orhganiv - pytannia borotby zi zlochynnistiu" vid 31 sich. 2006 r. No. 80/2006 [Decree of the President of Ukraine "About the Unified Computer Information System of the Law Enforcement Bodies on the Fighting of Crime" from January 31, 2006, No. 80/2006]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80/2006> [in Ukrainian].

13. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy "Zatverdzhennia derzhavnykh prohram informatsiino-telekomunikatsiinohgo zabezpechennia pravookhoronnykh orhaniv, dialnist yakykh poviazana z borotboiu iz zlochynom" vid 8 kvit. 2009 r. No. 321 [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the State Program for Information and Telecommunication Support of Law Enforcement Bodies, whose activities are related to the fight against crime" dated April 8, 2009, No. 321]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/go/321-2009-p> [in Ukrainian].

14. Nakaz MVS Ukrainy "Instruktsiia pro vporiadkuvannia vyhgotovlennia, prydbannia, zberihgannia, obliku, perevezennia ta vykorystannia vohgnepalnoi, pnevmatychnoi ta kholodnoi zbroi, prystroiv vitchyznianohgo vyrobnytstva dlia vidpratsiuvannia patroniv, shcho pryzvodiat do nehgatyvnoho vplyvu metabolizmu na nesmertelnoi dii zbroi ta vybukhovyykh materialiv" vid 21 serp. 1998 r. No. 622 [Order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine "Instruction on the procedure for manufacturing, purchasing, storing, recording, transportation and use of firearms, pneumatic and cold weapons, devices of domestic production for shooting cartridges equipped with rubber or similar in their properties non-lethal impact metal shells, and specified cartridges, as well as ammunition to Weapons and explosives" dated August 21, 1998, No. 622]. (n.d.). zakon0.rada.gov.ua. Retrieved from <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0637-98> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редколегії 20.06.2018

Lysenko V. – Doctor of Law, Professor, Professor of the Department of Criminal Procedure and Criminalistics of the University of the State Fiscal Service of Ukraine, Irpin, Ukraine;

Lysenko O. – Ph.D in Law, Head of the Communicative Direction of the Public Organization «Legal hundred», Kyiv, Ukraine

Locating Wanted Individuals on the Request Issued by Investigator and Prosecutor

An important area of investigative work is the definition of the list and content of activities, the direction of which is the direct establishment of the location of persons declared to be wanted by pre-trial investigation bodies, the prosecutor or the court. The purpose of the article is to consider the theoretical issues related to the organization of wanted work, the list and content of measures to establish the location of wanted persons, an analysis of the current legislation, practices of law enforcement agencies regarding the content of a special line of activity of law enforcement and investigative units. It was clarified that the Law of Ukraine «On Operational Investigative Activity» provides sufficient opportunities for operational units to search for such persons. An effective set of operative-search activities aimed at establishing the specific location of wanted persons, establishing communication links between them and those who can hide them. The content of such events determines the information available in the investigation, the technical capabilities of the operational units and the peculiarities of the existing confidential cooperation. It was stated that information retrieval systems of law enforcement agencies specially created for use in operational search activities for the purpose of carrying out activities to find signs of crime, unlawful acts of individuals and groups, the organization of the cessation of offenses and in the interests of criminal justice, are an important means of organizing wanted work.

Keywords: search; person; bodies of pre-trial investigation; court; operational search security; operational searches; sources; secret investigative (wanted) actions.